

C-689/21. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2021. november 16.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Østre Landsret (Dánia)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2021. október 11.

Felperes:

X

Alperes:

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Az alapeljárás tárgya

Az Udlændinge- og Integrationsministeriet (idegenrendészeti és integrációs minisztérium, Dánia; a továbbiakban: minisztérium) X felperes dán állampolgársága elvesztésének megállapításáról szóló 2017. január 31-i határozatának megsemmisítése iránti kereset és az ügy újbóli vizsgálat céljából történő visszautalása iránti kérelem. Az Østre Landsret (keleti fellebbviteli bíróság, Dánia) első fokon tárgyalja az ügyet.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyát az képezi, hogy ellentétes-e az EUMSZ 20. cikkel, hogy X felperes jogszabály erejénél fogva¹ elveszítette a dán állampolgárságát² a 22. életévének betöltésekor. A dán állampolgárságának elvesztésével egyidejűleg elveszítette az uniós polgárságról szóló

¹ Fordítói megjegyzés: a dán szövegben a latin „*ex lege*” kifejezés szerepel.

² Fordítói megjegyzés: az „*indfødsret*” (állampolgárság) és a „*statsborgerskab*” (állampolgárság) kifejezések a dán szövegben szinonimaként szerepelnek.

EUMSZ 20. cikkből eredő jogállását is, így az alapügyben nem vitatott, hogy az uniós jog alkalmazandó.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az EUMSZ 267. cikk második bekezdésén alapuló kérelem tárgya az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 7. cikkével összefüggésben értelmezett EUMSZ 20. cikk értelmezése, ahogyan a Bíróság e rendelkezéseket legutóbb 2019. március 12-i Tjebbes és társai ítéletében (C-221/17, EU:C:2019:189) értelmezte.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Ellentétes-e a [Charta] 7. cikkével összefüggésben értelmezett EUMSZ 20. cikkel az alapügyben szóban forgóhoz hasonló olyan tagállami szabályozás, amelynek alapján e tagállam állampolgárságát a 22. életév betöltésekor főszabály szerint jogszabály erejénél fogva elveszti az olyan, tagállamon kívül született személy, akik soha nem élt e tagállamban, és aki nem is tartózkodott ott olyan körülmények között, amelyek az e tagállamhoz fűződő szoros kötelékre utalnának, így az olyan személyt, aki egyidejűleg nem rendelkezik egy másik tagállam állampolgárságával, megfosztja az uniós polgár jogállásától és az e jogálláshoz kapcsolódó jogaitól, figyelembe véve, hogy az alapügyben szóban forgó jogi szabályozásból az következik, hogy:

- a) a tagállamhoz fűződő szoros kötelék fennállását különösen az adott tagállamban történő, összesen egy év tartózkodást követően kell vélelmezni,
- b) ha valamely személy a 22. életvének betöltése előtt a tagállam állampolgárságának megőrzésének engedélyezése iránti kérelmet nyújt be, a tagállami állampolgárság megőrzése kevésbé szigorú feltételek mellett is engedélyezhető, és e célból a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak meg kell vizsgálniuk az állampolgárság elvesztésének következményeit, valamint
- c) az érintett személy az elvesztett állampolgárságot a 22. életév betöltését követően kizárólag honosítással szerezheti vissza, amelyhez több feltétel kapcsolódik, köztük az, hogy hosszabb ideig folyamatosan a tagállamban kell tartózkodnia, noha a tartózkodás időtartama e tagállam korábbi állampolgára esetében némileg lerövidíthető?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések és ítélezési gyakorlat

EUMSZ 20. cikk

A Charta 7. cikke

A Bíróság 2019. március 12-i Tjebbes és társai ítélete (C-221/17, EU:C:2019:189, különösen a 9. és 22. ponttal összefüggésben értelmezett 41., 42. és 48. pont); 2010. március 2-i Rottmann ítélet (C-135/08, EU:C:2010:104).

A hivatkozott nemzetközi jogi rendelkezések

Az állampolgárságról szóló, 1997. november 6-i európai egyezmény (a továbbiakban: az állampolgárságról szóló egyezmény) 7. cikke (1) bekezdésének e) pontja.

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések

A Tjebbes ítéletet megelőzően

A dán állampolgárságról szóló, egységes szerkezetbe foglalt törvény (2004. június 7-i 422. sz., egységes szerkezetbe foglalt törvény; a továbbiakban: az állampolgárságról szóló törvény). Az alapügyben vitatott határozatot az állampolgárságról szóló törvény 8. §-ában rögzített, a dán állampolgárságnak a 22. életév betöltésekor jogszabály erejénél fogva történő elvesztését előíró szabály alapján fogadták el, amely e határozat meghozatalának időpontjában a következőképpen szólt:

„8. §.: Az a külföldön született személy, aki soha nem élt a Dán Királyságban, és ott nem tartózkodott olyan körülmények között, amelyek a Dániához fűződő szoros kötelékre utalnának, a 22. életévének betöltésekor elveszíti dán állampolgárságát, kivéve, ha ezáltal hontalanná válna. Az idegenrendészeti és integrációs miniszter vagy az általa felhatalmazott személy azonban az említett időpont előtt benyújtott kérelem alapján engedélyezheti az állampolgárság megőrzését.”

E rendelkezés szövegéből következik, hogy azok, a külföldön született, kettős állampolgársággal rendelkező dán állampolgárok, akik nem éltek Dániában, és nem tartózkodtak Dániában olyan körülmények között, amelyek az országhoz fűződő kötelékre utalnának, elveszítik dán állampolgárságukat a 22. életévük betöltésekor. E személyek azonban a 22. életévük betöltése előtt kérhetik a minisztériumtól annak engedélyezését, hogy megőrizhessék a dán állampolgárságukat.

Ezt a rendelkezést eredetileg az 1925. április 18-i 123. sz. törvény vezette be. E rendelkezés célja annak megelőzése volt, hogy a dán állampolgárságot generációról generációra olyan, külföldön élő személyek szerezzék meg, akik nem ismerik Dániát és azzal nincs kapcsolatuk.

A dán állampolgárság megőrzésének engedélyezése iránti kérelmet a 21. és 22. életév között kell benyújtani. Ami a kérelem benyújtásának időpontját illeti, a minisztérium a dán állampolgárság igazolása iránti kérelmeket (a továbbiakban: dán állampolgársági igazolás) a kérelem benyújtásának időpontjától és attól

függetlenül dolgozza fel, hogy az adott személy a kérelmet a 21. életév betöltése előtt, a 21. és 22. életév között vagy azt követően nyújtja be, hogy betöltötte a 22. életévét. A miniszteri gyakorlat szerint az állampolgárság megőrzésének engedélyezhetőségét a 22. életévhez a lehető legközelebb eső időpontban kell megvizsgálni, ezért például a 21. életév betöltése előtt benyújtott kérelmek kizárólag fenntartást tartalmazó állampolgársági igazolás alapját képezhetik. A kérelemnek azonban kizárólag akkor lehet helyt adni, ha azt az érintett személy a 22. életévének betöltése előtt nyújtja be.

A honosításról szóló körlevél (a 2016. március 16-i 9248. sz. körlevéllel módosított, a honosításról szóló, 2015. október 13-i 10873. sz. körlevél):

A Grundlov (alaptörvény vagy alkotmány) 44. §-ának 1. bekezdése alapján külföldi állampolgár csak jogszabály erejénél fogva szerezhethet állampolgárságot (honosítás). A dán állampolgárságot az állampolgárságról szóló törvény 8. §-ának 1. bekezdése alapján elvesztő, korábbi dán állampolgárnak tehát főszabály szerint teljesítenie kell a dán állampolgárság jogszabály erejénél fogva történő megszerzésének (honosítás) általános feltételeit, vagyis többek között a hosszú távú tartózkodásra, az életkorra, a jellemre, a köztartozásokra, az önellátásra, a foglalkoztatásra, a dán nyelvtudásra, a dán társadalom, kultúra és történelem ismeretére vonatkozó feltételeket. A tartózkodási helyre vonatkozó feltétel azonban enyhíthető az olyan korábbi dán állampolgárok esetében, akik a 8. §. 1. bekezdése alapján veszítették el dán állampolgárságukat; ezenfelül a korábban dán állampolgársággal rendelkező külföldi állampolgár kérelemre tartózkodási engedélyt kap, kivéve, ha e jog gyakorlása önálló indokból kizárt. A Folketing (dán parlament) idegenrendészeti bizottsága dönt arról, hogy el lehet-e tekinteni a tartózkodás általános feltételeinek alkalmazásától, és hogy az állampolgárság visszaszerezhető-e.

A Tjebbes ítéletet követően

A 2019. március 12-én, vagyis az alapügyben vitatott 2017. január 31-i határozat meghozatala után meghozott Tjebbes ítéletet követően a minisztérium 2019. október 11-i tájékoztató feljegyzésében úgy vélte, hogy ezen ítélet eredményeként módosítani kell az állampolgárságról szóló törvénynek a dán állampolgárság elvesztésére vonatkozó szabályait.

A fentiek tükrében a dán állampolgárságról szóló törvény módosításáról szóló, 2020. január 28-i L 63. sz. törvénnyel az állampolgárságról szóló törvény 8. §-ának 1. bekezdését a jelenlegi szövegére módosították; a 8. §-t azonban a korábbiakkal azonos módon, pusztán egyetlen névmás (som/der) módosításával fogalmazták meg. Ezzel szemben a 2020. évi jogszabálmódosítás **előkészítő munkálataiban** pontosítási szándék szerepel, mivel a jogszabálmódosítás úgy szól, hogy a dán állampolgárság megőrzését tanúsító igazolás iránti kérelmek vizsgálata során a minisztériumnak számos további tényezőt kell figyelembe vennie a dán állampolgárság elvesztése, és ebből következően az uniós polgárság elvesztése uniós joggal összefüggő hatásainak egyedi vizsgálata, különösen annak

egyedi vizsgálata céljából, hogy a hatások arányosak-e az állampolgárság elvesztésének céljával (vagyis a dán állampolgárok és Dánia közötti tényleges kötelék fenntartásának biztosításához fűződő érdekekkel). A gyakorlatban a minisztérium szerint a Tjebbes ítéletből az következik, hogy a kérelmező dán állampolgárság megőrzését tanúsító igazolás iránti kérelmének vizsgálata során az e kérelmezőt az Unió más tagállamaihoz kapcsoló tényezőket is figyelembe kell venni, például azt, hogy az uniós polgárság elvesztése az érintett személy számára megnehezítené-e az egy (vagy több) tagállamban fennálló, az Unión belüli szabad mozgáshoz való jog uniós polgár általi gyakorlása révén már kialakított családi vagy foglalkoztatási kötelék fenntartását.

Ami a 8. §-ban szereplő, arra vonatkozó követelmény fenntartását illeti, amely szerint az adott személynek a dán állampolgárság megőrzése iránti kérelmet a 22. életévének betöltése előtt kell benyújtania még a Tjebbes ítéletet követően is, a módosító törvény tervezetéből kitűnik, hogy a minisztérium álláspontja szerint a dán rendszer – amelynek értelmében a kérelmet a 22. életév betöltése előtt kell benyújtani – lehetővé teszi a Bíróság által megkövetelt egyedi vizsgálatot, és a szóban forgó ítélet értelmében látszólag nem szükséges, hogy az ilyen vizsgálat bármely időpontban elvégezhető legyen. Ennélfogva a minisztérium arra az álláspontra helyezkedik, hogy ezen ítélettel nem ellentétes az állampolgárságról szóló törvény 8. §-ának 1. bekezdésében szereplőhöz hasonló olyan szabály fenntartása, amelynek értelmében az olyan, külföldön született dán állampolgárnak, aki soha nem élt Dániában, és ott soha nem tartózkodott olyan körülmények között, amelyek a Dániához fűződő kötelékre utalnának, a dán állampolgárság megőrzése céljából a 22. életévének betöltése előtt kérelmet kell benyújtania.

A hivatkozott nemzeti gyakorlat

Az állampolgárság megőrzése engedélyezésének lehetőségét illetően a közigazgatási gyakorlatból kitűnik, hogy még ha valaki soha nem is élt Dániában, először is nem veszíti el a dán állampolgárságot, ha a 22. életévének betöltése előtt legalább egy évig Dániában tartózkodott. Ilyen esetben úgy kell tekinteni, hogy az érintett személyt a 8. § 1. bekezdésének első mondata értelmében vett szoros kötelék fűzi Dániához. Másodszor, az egy évnél rövidebb tartózkodási időszakok nem eredményezhetik a dán állampolgárság elvesztését, ha a tartózkodás „a Dániához fűződő különösen szoros kötelék” kifejeződésének minősül. Az előkészítő munkálatok szerint ide tartozhat a katonai szolgálat, valamely dán középiskolába járás, szakmai gyakorlat vagy egy bizonyos ideig tartó ismétlődő nyaralás. Harmadszor, abban az esetben, ha a dán állampolgárság e rendelkezés alapján rendszerint elveszne, a minisztérium a 8. § 1. bekezdésének második mondatával összhangban egyedi mentességet biztosíthat, amellyel a 22. életév betöltése előtt benyújtott kérelem alapján megőrizhető az állampolgárság, amit esetileg bírál el. Ennek során különös jelentőséggel bír a személy dán nyelvismerete, a Dániában eltöltött szabadság időtartama és a

Dániával általánosságban – például a dán hozzátartozókkal folytatott levelezés vagy külföldi dán körökkel való kapcsolattartás révén – fennálló kapcsolat.

A közigazgatási gyakorlat a Tjebbes ítéletet követően nem változott, noha az ezen ítélet eredményeként végzett jogszabálmódosítást követően a dán állampolgárság elvesztése, így az uniós polgárság elvesztése uniós joggal összefüggő hatásainak egyedi vizsgálatát minden esetben el kell végezni, feltéve hogy a kérelmet a 21. és 22. életév között nyújtják be.

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 X 1992. október 5-én az Egyesült Államokban született dán anyától és amerikai apától, és születése óta dán és amerikai állampolgársággal rendelkezik. X-nek két testvére van az Egyesült Államokban, akik közül az egyik dán állampolgár, azonban szülei vagy testvérei nem élnek Dániában.
- 2 2014. november 17-én X, aki soha élt Dániában, 22. életévének betöltését követően kérte a minisztériumtól a dán állampolgárság megőrzésének engedélyezését.
- 3 A minisztérium a kérelemben szereplő információk alapján megállapította, hogy X a 22. életévének betöltését megelőzően legfeljebb 44 hetet tartózkodott Dániában. Ezenkívül X úgy nyilatkozott, hogy a 22. születésnapját követően 5 hetet tartózkodott Dániában, és hogy 2015-ben a dán nemzeti női kosárlabdacsapat tagja volt. X arra is rámutatott, hogy 2005-ben körülbelül három-négy hetet Franciaországban töltött. Semmi nem utal arra, hogy X ezenkívül az Unió területén máshol is tartózkodott volna.
- 4 A minisztérium 2017. január 31-i határozatával megállapította, hogy X az állampolgárságról szóló törvény 8. §-a 1. bekezdésének első mondatával összhangban elveszítette a dán állampolgárságát, amikor betöltötte a 22. életévét, és hogy nem alkalmazható az e törvény 8. §-a 1. bekezdésének második mondatában előírt kivétel, mivel az ezen állampolgárság megőrzésének engedélyezése iránti kérelmét a 22. életévének betöltését követően nyújtotta be.
- 5 X a minisztérium határozatával szemben keresetet terjesztett elő, amelyben e határozat megsemmisítését és az ügy újbóli vizsgálat céljából történő visszautalását kéri.
- 6 A minisztérium az állampolgárságról szóló törvénynek a Tjebbes ítélet meghozatalából eredő 2020. január 28-i módosítását követően arra az álláspontra helyezkedett, hogy a kérelmének felülvizsgálatát kérheti az a korábbi dán állampolgár, aki 1993. november 1-jén vagy azt követően töltötte be a 22. életévét, és aki az állampolgárságának az állampolgárságról szóló törvény (akkoriban hatályos) 8. §-a alapján történő elvesztését megállapító határozatot kapott, amelynek révén az uniós polgárságát is elvesztette. X azonban a 22. életévének betöltése előtt nem kérte dán állampolgársága megőrzésének

engedélyezését, ezért az idegenrendészeti és integrációs minisztérium álláspontja szerint nem kérhette az ügyének, ebből következően pedig a 2017. január 31-i vitatott határozatnak a felülvizsgálatát.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 7 X azzal érvelt, hogy az állampolgárságról szóló törvénynek a dán állampolgárság jogszabály erejénél fogva történő elvesztéséről szóló 8. §-ának 1. bekezdése ellentétes a Charta 7. cikkével összefüggésben értelmezett EUMSZ 20. cikkel.
- 8 Ezen érv alátámasztása céljából X előadta, hogy az állampolgárság e rendelkezésben előírt, kivétel nélküli automatikus elvesztése aránytalan, még akkor is, ha e rendelkezés a tényleges kapcsolat fenntartásának, valamint a tagállam és állampolgárai viszonyát jellemző szolidaritás és jóhiszeműség megőrzésének jogszerű és objektív célját követi.
- 9 E rendelkezés alapján a 22. életév betöltésével elvesztett dán állampolgárság kizárólag az általános honosítási rendszer keretében szerezhető vissza.
- 10 A szóban forgó szabályozás ugyanis nem könnyíti meg azon időszak megszakítását vagy meghosszabbítását, amelyen túl az állampolgárság elvesztése bekövetkezhet. A Tjebbes ítéletből azonban az következik, hogy az állampolgárság elvesztésére vonatkozó szabályok kizárólag akkor arányosak, ha – ahogyan az említett ítéletben is – azok a szóban forgó állampolgárság igen könnyű visszaszerezhetőségéhez kapcsolódnak, ami a dán szabályozás alapján nem valósul meg. Ezenfelül a dán jog értelmében az állampolgárság nem szerezhető vissza visszamenőleges hatállyal. Az állampolgárság dán jog által biztosított visszaszerezhetősége tehát nem minősül a dán állampolgárság olyan könnyű visszaszerezhetőségének, amely teljesítené a Tjebbes ítéletben meghatározott, uniós jogi arányossági követelményt.
- 11 A minisztérium előadja, hogy az állampolgárságról szóló törvénynek a dán állampolgárság Dániához fűződő kötelek hiányában, jogszabály erejénél fogva történő elvesztéséről szóló 8. §-ának 1. bekezdése nem ellentétes a Charta 7. cikkével összefüggésben értelmezett EUMSZ 20. cikkel.
- 12 A minisztérium ezen érv alátámasztása céljából arra hivatkozik, hogy az állampolgárságnak az érintett személy 22. életévének betöltésekor történő elvesztésére vonatkozó dán szabályok jogszerű indokokon alapulnak és arányosak. A dán szabályok jogszerűségének és arányosságának értékelése körében megfelelően figyelembe kell venni azt, hogy a tagállamoknak széles mérlegelési mozgásterrel kell rendelkezniük az állampolgárság megszerzése és elvesztése feltételeinek meghatározását illetően.
- 13 Az állampolgárságról szóló törvény 8. §-a 1. bekezdésének jogszerűségét és arányosságát az X-hez hasonló személyek vonatkozásában – akik a kérelem benyújtásának időpontjában már betöltötték a 22. életévüket – az állampolgárság

elvesztésére és visszaszerzésére vonatkozó dán szabályok átfogó vizsgálata alapján kell értékelni. A dán jogalkotó arra az álláspontra helyezkedett, hogy azok a külföldön született személyek, akik nem éltek Dániában vagy Dániában nem tartózkodtak jelentős ideig, ahogyan felnőnek, fokozatosan elveszítik lojalitásukat és szolidaritásukat Dánia iránt, valamint a Dániához fűződő köteléküket, ezért különösen arányos az e személyek 22. életév előtti és azt követő jogi helyzete közötti különbségtétel. A 8. § rendelkezése tehát az állampolgárság jogszabály erejénél fogva történő elvesztését megelőző, észszerű és arányos határidőt, 22 éves életkort állapít meg az olyan személyek esetében, akik külföldön születtek, külföldön nőttek fel és a 22. életévük betöltése előtt egyébként sem tartózkodtak hosszú ideig Dániában. Az a személy, aki Dániában született, és születésekor dán állampolgárságot szerzett, tehát nem tartozik az állampolgárságról szóló törvény 8. §-ának hatálya alá. Ez azt jelenti, hogy az ilyen személy nem veszítheti el jogszabály erejénél fogva dán állampolgárságát, még akkor sem, ha rövid idővel a születése után elhagyja Dániát, tehát soha nem lakott az országban vagy tartózkodott ott legalább egy évig. A 22. életévüket betöltött személyek esetében az állampolgárság jogszabály erejénél fogva történő elvesztésének arányosságát az állampolgárság 22 éves életkorig való megőrzésére vonatkozó meglehetősen rugalmas szabályok tükrében kell értékelni.

- 14 Az állampolgárságról szóló törvény 8. §-ának 1. bekezdése összességében biztosítja, hogy a dán állampolgárságú személyeket bizonyos fokú szolidaritás és lojalitás fűzze Dániához, valamint hogy az országhoz elégséges kötelék fűzze őket. Ezeket a Bíróság a Tjebbes ítéletben és a Rottmann ítéletben olyan jogszerű megfontolásokként ismeri el, amelyeket a tagállamok figyelembe vehetnek az állampolgárság uniós polgárság elvesztését is eredményező elvesztése kérdésének értékelésekor. A nemzetközi közjog is alátámasztja, hogy e tényezők jogszerűen figyelembe vehetők annak értékelése során, hogy valamely állampolgár elveszítse-e állampolgárságát (lásd az állampolgárságról szóló egyezmény 7. cikke (1) bekezdésének e) pontját). Ezenkívül az említett jogszerűséget és arányosságot az is alátámasztja, hogy az idegenrendészeti és integrációs miniszter – az állampolgárságról szóló törvény 8. §-a 1. bekezdésének első mondatában említett határidő lejártá előtt, vagyis a 21. és 22. életév között benyújtott kérelem alapján – egyedi értékelés révén mégis engedélyezheti az állampolgárság megőrzését.
- 15 Ezenkívül az állampolgárságról szóló törvény Tjebbes ítéletet követően megfogalmazott 8. §-ának 1. bekezdése akként rendelkezik, hogy egyedileg meg kell vizsgálni a dán állampolgárság elvesztésének, ebből következően pedig az uniós polgárság elvesztésének következményeit a kérelmük benyújtásának időpontjában 22 évesnél fiatalabb személyek esetében. Így az állampolgárságról szóló törvény 8. §-a 1. bekezdésének jelenleg hatályos második mondatával összhangban a minisztérium a 22. életév betöltését megelőzően benyújtott kérelmek vizsgálata során köteles az uniós jog tükrében értékelni, hogy a kérelmező állampolgársága elvesztésének hatásai arányosak-e az állampolgárság elvesztésének céljához képest. Ezen értékelés a kérelmezőt az Unió más országaihoz kapcsoló tényezők figyelembevételére is kiterjed. E szabályok

biztosítják konkrétan a Tjebbes ítélet 41. pontjában rögzített követelmény teljesítését.

- 16 Ezenkívül az állampolgárságról szóló törvény 8. §-a 1. bekezdése arányosságának értékelése keretében szem előtt kell tartani, hogy a 22. életévüket betöltött és a dán állampolgárságukat jogszabály erejénél fogva elvesztő személyek visszaszerezhetik az állampolgárságukat bizonyos feltételek, köztük az állandó tartózkodási engedély és a tartózkodási helyre vonatkozó feltételek teljesülése esetén. Amennyiben az ügyet a szóban forgó követelmények alkalmazásának mellőzhetősége és az állampolgárság visszaszerezhetőségének kérdését illetően véleményezés céljából a dán parlament idegenrendészeti bizottsága elé terjesztik, az állampolgárság elvesztésének következményei egyedi értékelés tárgyát képezhetik azzal kapcsolatban, hogy helye van-e az állampolgárság visszaszerzésének.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

- 17 Az állampolgárságról szóló törvény 8. §-a 1. bekezdése első mondatának korábbi és jelenleg hatályos változatából az következik, hogy az, a külföldön született kettős állampolgárságú dán állampolgár, aki nem élt Dániában, és nem tartózkodott ott olyan körülmények között, amelyek a Dániához fűződő szoros kötelékre utalnának, valamint aki a 22. életévének betöltése előtt nem kérte dán állampolgársága megőrzésének engedélyezését, a 22. életévének betöltésekor elveszíti ezt az állampolgárságot. Amennyiben az érintett személy nem állampolgára uniós tagállamnak, az uniós polgár jogállását is elveszti.
- 18 A 22. életév betöltését követően az állampolgárság kizárólag az általános honosítási rendszer keretében szerezhető vissza.
- 19 Az Østre Landsret (keleti fellebbviteli bíróság) álláspontja szerint bizonytalan a Tjebbes ítélet (C-221/17. sz. ügy), különösen pedig az ezen ítélet 9. és 22. pontjával összefüggésben értelmezett 41., 42. és 48. pontjának jelentése.
- 20 Az Østre Landsret (keleti fellebbviteli bíróság) ebben az összefüggésben és a Tjebbes ítélet tartalmának tükrében azt is megállapítja, hogy a 22. életév betöltését követően a dán állampolgárság honosítás révén történő visszaszerzésével kapcsolatos nehézségekkel összefüggésben olyannyira bizonytalanság áll fenn azzal kapcsolatban, hogy összeegyeztethető-e a Charta 7. cikkével összefüggésben értelmezett EUMSZ 20. cikkel az állampolgárság (és így az uniós polgárság) kivétel nélküli automatikus elvesztése, ami az állampolgárságról szóló törvény 8. §-a 1. bekezdésének első mondata értelmében akkor következik be, ha az érintett személy betölti a 22. életévét, hogy ezzel kapcsolatban kérdéseket kell a Bíróság elé terjeszteni.
- 21 A jelen ügyben első fokon eljáró bírósággént az Østre Landsret (keleti fellebbviteli bíróság) a fentiek tükrében úgy ítéli meg, hogy előzetes döntéshozatal céljából kérdéseket kell az Európai Unió Bírósága elé utalni.